

er angiven i § 28, kun kan ssee ifølge Lov, men jeg vil dog endnu engang henstille til den ærede Minister, og maaskee ligeledes til den ærede Ordfører, at yttre sig om, hvorvidt de virkelig mene, at der i nogen Henseende kan være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette mit Forslag. Jeg troer, at det vil være gavnligt for enhver Regjering, at der, naar der skal indkaldes ældre Forstærkningsmandskab til længere Fraværelse fra deres Hjem, da først gives Leilighed til en Discussion derom i den lovgivende Forsamling, før at det kan blive klart for hele Landet, at det ikke kan være Undet, at der er Nødvendighed for, at det maa ssee. Dette troer jeg vil være til Støtte for den Regjering, der bliver nødt til at gjøre et saadant yderligt gaaende Krav til Befolkningen. Jeg skal altsaa, som sagt, endnu engang henstille dette Spørgsmaal til Bedømmelse af de ærede Herrer. Jeg troer ikke, at dette vil kunne gribe forstyrrende ind i den Plan, som Thinget har vedtaget for nogle Dage siden.

**Berg:** Jeg skal tillade mig med et Par Ord at anbefale nogle af de Forslag, der findes stillede under dette Affnit. Jeg tænker derved paa Forslagene under 5, 11 a. eller, i Tilfælde af at a. forkastes, b., Forslagene under 13, navnlig a., under Nr. 14 og 16, idet det kun er under en Forudsætning om, at man var kommen til en større Enighed om hele dette Lovarbejde, at jeg for mit Bedkommende — maaskee det gjælder flere Andre — ikke er opført som Medforslagsstiller af saadanne Forslag. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at man bør opoffre Meget af sine personlige Ønsker om Forandring i Haab om endelig at være kommen til en passende Enighed i hele Sagen. Da jeg ikke har kunnet skjønne, at der er Udset til, at Saadant kan opnaaes, saa har jeg maattet søge allerede nu at gjøre mig det klart, at man ikke ganske kan lade sig tage med til ethvert som helst Forslag, som ikke lidet gaaer imod Ens egen personlige Anskuelse, naar man dog ikke til Slutningen kan naae at faae det Hele saa

taaleligt ordnet, at man glad tør gaae med til det. Da jeg saaledes sympathiserer med de Forslag, jeg har nævnt, saa skal jeg ikke nægte, at det vilde glæde mig meget, om de ærede Medlemmer af Thinget vilde finde, at de vare værd at vedtage. Det er jo en meget betydelig Byrde, som vi paalægge de Værnepligtige, naar de, efterat være til Uddannelse <sup>1/2</sup> Aar og derefter mange af dem til Garnisonstjeneste, atter næste Aar indkaldes 45 Dage — naar man tager Hensyn til den Tid, der vil gaae med til at reise frem og tilbage, vil det blive 8—9 Uger —, andet Aar igjen ligesaa lang Tid og atter en Gang i Reserven og ligesaa i Forstærkningen o. s. fr. Jeg har troet at turde gaae ind paa denne personlige Byrde saavel som de finansielle Byrder, der ere en Følge af denne Lov, i Haab om, at det var som en Prøve, at man siden kunde have det i sin Magt at gjøre Forandring i og regulere det, man ikke fandt tilfredsstillende, naar det viste sig ikke at være holdbart. Naar det nu ikke er sikkert, at dette Lovarbejde vil gaae fra os i den Stikkelse, at noget Saadant er aldeles afgjort, saa troer jeg, det er bedre, at vi, medens det endnu er Tid, selv om det er sild, foretage nogen Rettelse baade i de personlige og finansielle Byrder, vi ved denne Lov paalægge Folk, paa de Punkter navnlig, hvorom vi ere overbeviste, Enhver for sit Bedkommende, at det ikke vil medføre nogen Fare for Hærens Forsvarsevne, naar den skal bruges til at tjene Fædrelandet. Da det uægtelig ikke er Tidet, man kan spare derved, baade med Hensyn til Befolkningens Tid og Statens Penge, som meget klart og tydeligt er fremstillet af den ærede Forslagsstiller, saa troer jeg, at vi uden Skrupler kunne stemme for de paagjældende Forslag. Dette har jeg ikke villet unblæde i Almindelighed at udtale om de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgtreds (Clausager). Under Nr. 28 findes et Forslag af den ærede Krigsminister, der er tiltraadt af en Deel af Udvalgets Medlemmer, men, som de Herrer ville